

KORINEK JANKA

Repedne

Nézel a tükörben. Mőgém osontál, kerested a megfelelő pillanatot,
hogy megnézd, mennyire nem hasonlítasz rám,
mennyire nem én vagy
és lásd a saját szemedben,
mennyire én akarsz lenni,
mennyire reménytelen mindez,

hogy igazságtalanul be vagy szorulva magadba,
haragszol rám az irigységedért
és kettőnk közös tükörképéért
és annyira irigy vagy, hogy
képtelen lennél nagyot ütni a tükörbe,
hogy az egész repedne szét.

Szonda

Szondája vagyok az elmúlt napnak.
Leszűröm neked a naplementét
Sárga olajcseppekké,
Félreteszem az ég kékjét az asztalodra,
Kiterítem, fényesítem,
Napcseppekkel ékesítem.

Őszi áthajlások

Budapest is köd alatt hever
Mindenütt ködös fotók
Ha az ember lejjebb teker

Ha az ember lejjebb teker
Biciklijével a lombfödte dombon
És nem rágódik mindazon

Gondon, mit a küllők közt hall
Az a halványsárga moraj
Tolakszik egyre előre

Tolakszik egyre előre
A köd előttte
Avaron szánkózva

És a városon szánakozva
Mely köd alatt hever
Ha az ember lejjebb teker.

Kínálsz

Csendbe burkol, amit kínálsz.
Szereted, ha elfogadom és
Kis mosollyal jutalmazom: igen,
Te jó vagy hozzám, milyen jó,
Csak fogadjam el csendben.
Tarts a legnagyobb becsben.

Kései kávé

Nagyanya és nagyapa a padláson élnek.
Esténként roszogós csontokkal lejönnek
Körbenézni a konyhában, kései kávé is főznek.
Én akkor sem ihatok kávé, ha ők már szellemek-
Nem fogsz tudni aludni, mondják.

